

først af byggede paa et fuldstændig frivilligt Grundlag, men med Støtte fra Staten, hvorefter man senere udbyggede det nødvendige Lovgrundlag for at faa Arbejdet afsluttet, har Bekæmpelsen af smitsom Kastning hidtil bygget paa et fuldstændig frivilligt Grundlag. Imidlertid er der nu i alle interesserede Kredse Enighed om, at man for Arbejdets rigtige Videreførelse bør have et tilsvarende Lovgrundlag som ved Tuberkulosen, Regler, efter hvilke Bekæmpelsen kan ledes og gennemføres i sikrere Baner. Det er et ofte og stærkt udtalt Ønske saavel fra Landbrugets Side som fra veterinært Hold, at et saadant Lovgrundlag skabes saa snart som muligt.

I Princippet er Lovforslagets Bestemmelser paa mange Punkter i Overensstemmelse med de for Tuberkulosebekæmpelsen efter Loven af 29. Juli 1942 gældende. De Afvigelser, der findes mellem det foreliggende Lovforslag og nævnte Lov, er betinget af, at Bekæmpelsen af de to Sygdomme stiller forskellige Krav, der er bestemt af de to Sygdommes særlige Karakter. En væsentlig Del af Bestemmelserne er Støtteforanstaltninger til frivillig Bekæmpelse og Regler til at undgaa Smittespredning.“

Lovforslaget fik ved 1. Behandling i Landstinget en velvillig Modtagelse og vedtoges enstemmigt efter Vedtagelsen af de Ændringer, som man var enedes om i Udvalget, samt yderligere nogle formelle Ændringer, som Landbrugsministeren, stillede Forslag om til 3. Behandling.

I Udvalgets Betænkning henstilles til Landbrugsministeren, at det Tilskud, der ydes til Nedslagning af smittede Dyr efter Reglerne i §§ 14 og 15, ydes med Halvdelen efter Vægt og Halvdelen pr. Stk.

I det Folketingsudvalg, som havde Sagen til Behandling, enedes man om Foretagelse af nogle yderligere Ændringer. I Betænkningen udtales bl. a.:

„Inden for Udvalget er der blevet givet Udtryk for Betæneligheder med Hensyn til den Bemyndigelse, Loven giver Landbrugsministeren til at udfærdige Hygiejneregler for Arbejdet vedrørende den kunstige Sædooverføring; man frygtede, at der eventuelt herigennem kunde opstaa Hindringer for Anvendelsen af Kvægavlsassistenter i dette Arbejde. Under Samraadet med Landbrugsministeren gav denne og Veterinærdirektøren, der var til Stede ved Mødet, Udtryk for, at noget saadant ikke var paatænkt og ikke tænkeligt.

Under Udvalgets Forhandlinger er det blevet fremholdt, at Lovens Bestemmelser angaaende Hegning kunde volde Vanskeligheder visse Steder paa Grund af Mangel paa Hegnmateriale. Landbrugsministeren oplyste heroverfor, at dette Forhold vurderedes af Kabelfabrikkerne paa den Maade, at